

Cymbidium erythrostylum Rolfe

TAMMIKUU 2007

© Teksti ja kuva Sirkka Talvimo

Alkuperä

Cymbidium erythrostylum kasvaa epifyytinä, litofyytinä tai maaorkideana 1500 metrin korkeudella Vietnamissa. Sen kotiseudulla lämpötila on päivällä 23–27 ja yöllä 10,5–15 astetta. Päivälämpötila on lähes sama kesällä ja talvella, mutta toukokuusta syyskuuhun öisin on lämpimämpää (noin 15 astetta) kuin talvella. Valo on vähäisempää kesällä runsaiden monsuunisateiden ja pilvisyyden takia, joten kasvatuksessa suositellaan kesällä 50 %:n varjostusta keskipäivän aikaan.

Kuvaus

Varsimukulat ovat noin 6 cm:n pituisia, ja niiden tyveltä nousee kapeita, kaarevia noin 45 cm:n pituisia lehtiä. Kukintovarsi on noin 15–35 cm:n korkuinen, ja 6 cm:n kokoisia kukkia varressa on 4–10. Leveät sepalit ja niitä pienemmät petalit ovat puhtaan valkoisia, ja ne kimaltelevat kuin niissä olisi pieniä jääkiteitä. Sepalit avautuvat täysin, mutta petalit jäävät puoliavoimiksi huulen yläpuolelle. Keltaista huulta halkovat voimakkaan punaiset pystyjuovat. Kukat kestävät melko pitkään.

Kasvatus

Kastelun ja lannoituksen tulee olla runsasta kasvukautena. On hyvä antaa kerran viikossa ravinnetta, jossa on yhtä paljon typpeä, fosforia ja kaliumia. Myös veteen liuotettua ja runsaasti laimennettua karjanlantaa voi käyttää lisäksi joskus. Loppukesällä ja syksyllä monet kasvattajat vähentävät typen osuutta ja lisäävät fosforin määrää kukinnan onnistumiseksi. Suositeltava ilmankosteus on 75–85 %. Kastelua vähennetään syksyllä kuukauden ”siirtymäaikana” vähitellen, ja keväällä siirrytään runsaampaan kasteluun vähitellen kuukauden kuluessa. Talvella 4 kuukauden lepoaikana kastellaan vain niukasti (2–3 viikon välein) ja lannoitus lopetetaan tai sitä vähennetään, kunnes uusi kasvu alkaa. Sumutus aamuisin on hyväksi. Läpi vuoden päivälämpötila voi vaihdella 24-asteen molemmin puolin, Yö- ja päivälämpötilojen eron olisi hyvä olla talvella noin 12–14 ja kesällä noin 8–9 astetta kukinnan onnistumiseksi. Talvella on syytä antaa valoa niin paljon kuin mahdollista. (Margaret ja Charles Baker: <http://www.orchidculture.com/>)

Flora's Orchids -teoksessa (Ned Nash ja Isobyl la Croix) *C. erythrostylum* luetaan lajeihin, joiden minimilämpötila tulisi talviöinäkin olla 16 astetta.

Kasvualustana voidaan käyttää monenlaisia seoksia. Yksi tapa on laittaa ruukun pohjalle karkeahkoa männyn kaarnamurskaa puoleen väliin ruukkuun ja päälle hienompaa kaarnamurskaa, jonka joukkoon sekoitetaan 10 % perliittiä (tai perliitin sijasta rahkasammalta) ja 10 % puuhiiltä.

Oma kasvini

C. erythrostylum on ollut minulla neljä vuotta. Aluksi hoidin sitä lämpimässä kasvavana lajina, ja se vietti ensimmäisen talven asuinhuoneen lämmössä ja kesän viherhuoneessa. Kukintaa ei tullut vuoden sisällä. Ilmeisesti yö- ja päivälämpötilojen ero oli liian pieni tai se ei ollut ehtinyt sopeutua olosuhteisiini. Jatkossa aloin hoitaa sitä kuten muitakin kymbidejäni, ja se on ollut talven viherhuoneessa, jossa on suurpainenatriumlamppu sekä lämpötila yöllä noin 12 astetta ja päivällä 18–20 astetta. Kesän se on ollut ulkona puolivarjossa tai kasvihuoneessa. Pysin kastelemaan ja lannoittamaan runsaasti kasvukauden aikana. Ilmojen viilentyessä ja versojen tultua valmiiksi syksyllä vähennän kastelua, mutta en lopeta kokonaan. Viimeistään hallojen uhatessa syksyllä olen siirtänyt *C. erythrostylumin* kasvihuoneeseen, jossa lämpöpuhallin takaa 10 asteen minimilämpötilan. Kukinta-aikana kastelen kohtuullisesti, ja kukinnan jälkeen vähennän kastelua. Kukintovarret ovat yleensä näkyvissä lokakuussa, kun siirrän sen takaisin viherhuoneeseen. Toisesta vuodesta lähtien se on kukkinut vuosittain loka-marraskuussa. Kerran olen vaihtanut sen isompaan ruukkuun. Kukinta näyttää paranevan ruukun käydessä ahtaammaksi.
